

[Gert Petersen]

hvordan var det nu – er besat af det teoretiske uden jordforbindelse. Det synes jeg er en meget, meget selvkritisk bemærkning af hr. Hjortnæs, for det var en kommentar til en tale, jeg holdt, og som for de tre femtedele vedkommende bestod af citater af, hvad den socialdemokratiske regering og socialdemokratiske ordfører har sagt. Men jeg skal da i og for sig medgive hr. Hjortnæs, at når man ser på den virkelige verden, tyder de fleste citater af socialdemokratiske ordførere på, at man er besat af nogle mystiske teorier uden jordforbindelse, og resultatet er derefter. Hr. Hjortnæs er jo selv et fremragende eksempel på det. Hr. Hjortnæs bevægede sig før et års tid siden i en sådan grad i visionernes – jeg vil ikke sige teoriernes, det ville være synd for teoriene – i visionernes verden, at hr. Hjortnæs åbenbart nu er helt blændet af, hvad der skete dengang, og ude af stand til at erkende virkeligheden. Jeg husker, hvordan for ca. 13 måneder siden – det var dengang, denne regering blev dannet – hr. Hjortnæs optrådte i fjernsynet, og han blev endda præsenteret som en slags ordfører for socialdemokratiets venstrefløj, hvilket han dog bekedent benægtede at være. Da udtalte hr. Hjortnæs, at det var en stor ting, at denne SV-regering var blevet dannet, det var en historisk begivenhed, det var noget, som svarede til, da socialdemokratiet og det radikale venstre var gået sammen i 1930'erne. Stauings store værk skulle nu gentages med venstre i rollen som det radikale venstre. Sådan var hr. Hjortnæs' visioner. Vi var nogle andre, som ikke blot åndeligt, men sandelig også fysisk tog os til hovedet, for magen til mindre intelligent tale havde vi sjældent hørt, og begivenhederne har altså givet os ret kun 13 måneder senere. Og nu står hr. Hjortnæs og belærer mig om teori og verdensfjernhed osv. Jeg har rent ud sagt sjældent hørt noget så verdensfjernt som det, hr. Hjortnæs sagde for 13 måneder siden. O.k., det kan være, at jeg har hørt noget endnu mere verdensfjernt, nemlig det, der blev sagt i anden omgang her i dag af hr. Hjortnæs.

For det første mente hr. Hjortnæs, at SF har som hovedmål at give socialdemokratiet et tab, forskellen mellem KAP og SF er nok mindre end formodet. Forskellen er den helt fundamentale, at vi opfatter dansk arbejderbevægelse som en helhed og socialdemokratiet som det største parti inden for dansk ar-

bejderbevægelse, og vi vil bidrage til, at dansk arbejderbevægelse kommer til at føre en anden politik end den, den har ført de sidste 4–5 år. Det vil vi naturligvis bidrage til i samarbejde med kræfterne inden for dansk arbejderbevægelse, også socialdemokratiet. Der er en meget, meget stor forskel mellem os og KAP dér. Men det er klart, at den politiske linje må ændres, at de muligheder, som blev forspildt i sidste omgang, ikke må forspildes én gang til, fordi socialdemokratiet lader sig hypnotisere af højre side i salen. Derfor siger jeg, at det bør vælgerne på den ene eller anden måde belære socialdemokratiet om med passende pædagogiske midler.

Så siger hr. Hjortnæs, at det andet flertal eksisterede ikke. Jeg kan dokumentere, at det eksisterede. Hvis vi tager de to debatter, der er tale om, den skattepolitiske og den boligpolitiske, vil man konstatere, at den daværende skatteminister, da han opsummerede debatten i første omgang – Folketingstidende 1977–78, sp. 10147 – siger – jeg citerer:

»... jeg tror egentlig ikke, mange vil mod-sige mig, når jeg fremhæver, at der i folketin-get synes at være et flertal om i hvert fald 4 af de elementer, der er indgået i redegørelsen.«

Det var de fire vigtigste elementer.

Senere sagde den samme skatteminister, efter at man havde været igennem anden omgang af debatten – Folketingstidende 1977–78, sp. 10178:

»Min konklusion fra første indlæg, at der synes at være et smukt flertal for hovedprincippet, denne konklusion står uændret.«

Det var så det sidste, der blev sagt fra socialdemokratiets side i den sag, derefter blev den skrinlagt. Derefter blev den skattereform, som man kunne have gennemført, skrinlagt. Verdensfjern teori, ikke sandt? Her konstaterer skatteministeren: der er et smukt flertal for mine hovedsynspunkter. Det er klart, at der er indvendinger mod detaljer osv., osv., men der er et smukt flertal for hovedsynspunkterne. Og så sker der ikke mere. Ganske vist havde statsministeren i åbnings-talen samme år sagt: vi skal gennemføre en skattereform efter de og de principper. Skatteministeren konstaterede efter en debat her i salen: der er flertal for de og de principper. Og så sker der ikke mere. Verdensfjern teori, ikke sandt?